

I. RECHTSPLEGING VOOR HET HOF

Het cassatieberoep is gericht tegen het arrest van het hof van beroep te Gent, kamer van inbeschuldigingstelling, van 26 december 2017.

De eiser voert in een memorie die aan dit arrest is gehecht, een middel aan.

Raadsheer Filip Van Volsem heeft verslag uitgebracht.

Advocaat-generaal Marc Timperman heeft geconcludeerd.

II. BESLISSING VAN HET HOF

Beoordeling

Middel

1. Het middel voert schending aan van de artikelen 5 en 6 EVRM en artikel 74/6, § 1bis, Vreemdelingenwet: het arrest oordeelt ten onrechte dat de vasthouding van de eiser kan worden gesteund op artikel 74/6, § 1bis, Vreemdelingenwet; de inoverwegingname op 30 november 2017 door de Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en Staatslozen (hierna de Commissaris-generaal) van eisers nieuwe asielaanvraag van 6 november 2017 houdt het bewijs in dat die aanvraag ernstig is en dat ze geen fraude of oneigenlijk gebruik kan uitmaken van de asielprocedure, zodat sinds die datum eisers vrijheidsberoving strijdig is met artikel 5 EVRM; een op artikel 74/6, § 1bis, 9° en 12°, Vreemdelingenwet gegronde vasthoudingsbeslissing is slechts mogelijk indien door de Dienst Vreemdelingenzaken wordt aangetoond dat de asielaanvraag enkel om dilatoire redenen werd ingediend om een op handen zijnde verwijdering te verijdelen; die zienswijze en de vereiste van een strikte uitlegging van die voorwaarden blijken niet alleen uit de wetsgeschiedenis van deze bepaling, maar zijn ook in overeenstemming met de Europese regelgeving.

2. Artikel 74/6, § 1bis, 9° en 12°, Vreemdelingenwet bepaalt dat de vreemdeling die het Rijk is binnengekomen zonder te voldoen aan de in artikel 2 gestelde voorwaarden of wiens verblijf heeft opgehouden regelmatig te zijn en die een asielaanvraag indient, door de minister of zijn gemachtigde in een welbepaalde

plaats kan worden vastgehouden teneinde de effectieve verwijdering van het grondgebied van de vreemdeling te waarborgen, indien:

- de vreemdeling reeds een andere asielaanvraag heeft ingediend (9°);
- de vreemdeling een asielaanvraag indient teneinde de uitvoering van een eerdere of van een op handen zijnde beslissing die tot zijn verwijdering zou leiden, uit te stellen of te verijdelen (12°).

3. Uit de wetsgeschiedenis van deze bepaling blijkt dat de wetgever uitzonderlijk de opsluiting van vreemdelingen wil mogelijk maken, alvorens een beslissing wordt getroffen over hun asielaanvraag, voor zover het verblijf van die vreemdelingen onregelmatig is en duidelijk in de wet opgesomde omstandigheden erop wijzen dat er oneigenlijk gebruik wordt gemaakt van de asielprocedure.

4. Artikel 57/6/2, eerste lid, Vreemdelingenwet bepaalt dat:

- na ontvangst van een asielverzoek dat hem door de minister of zijn gemachtigde is overgezonden op grond van artikel 51/9, de Commissaris-generaal bij voorrang onderzoekt of er nieuwe elementen aan de orde zijn, of door de asielzoeker zijn voorgelegd, die de kans aanzienlijk groter maken dat de asielzoeker voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 in aanmerking komt;
- bij gebreke van dergelijke elementen de Commissaris-generaal het asielverzoek niet in overweging neemt en hij oordeelt op een met redenen omklede wijze dat een terugkeerbesluit niet leidt tot direct of indirect refoulement;
- in het andere geval of indien de vreemdeling reeds voorheen het voorwerp heeft uitgemaakt van een weigeringsbeslissing die werd genomen bij toepassing van de artikelen 52, § 2, 3°, 4° en 5°, § 3, 3° en § 4, 3°, of 57/10, de Commissaris-generaal een beslissing neemt tot inoverwegingname van de asielaanvraag.

5. Uit de wetsgeschiedenis van deze bepaling blijkt dat zo een soort van filter wordt ingevoerd om het oneigenlijk of frauduleus gebruik van het recht tot het indienen van asielaanvragen te voorkomen.

6. Uit de omstandigheid dat de Commissaris-generaal betreffende een asielaanvraag een beslissing van inoverwegingname heeft genomen en hij dus van

oordeel is dat er nieuwe elementen aan de orde zijn, of door de asielzoeker zijn voorgelegd, die de kans aanzienlijk groter maken dat de asielzoeker voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 in aanmerking komt, volgt dat het misbruik van de asielprocedure dat de wetgever wil bestrijden met artikel 74/6, § 1*bis*, 9° en 12°, Vreemdelingenwet niet aanwezig is, ook al zou formeel voldaan zijn aan de in die bepalingen gestelde voorwaarden voor een beslissing van vasthouding. De beslissing tot vasthouding van de asielzoeker kan dan ook niet op die bepalingen van de Vreemdelingenwet worden gegrond.

Het arrest dat anders oordeelt, is niet naar recht verantwoord.

Het middel is in zoverre gegrond.

Dictum

Het Hof,

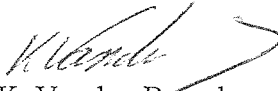
Vernietigt het bestreden arrest.

Beveelt dat van dit arrest melding zal worden gemaakt op de kant van het vernietigde arrest.

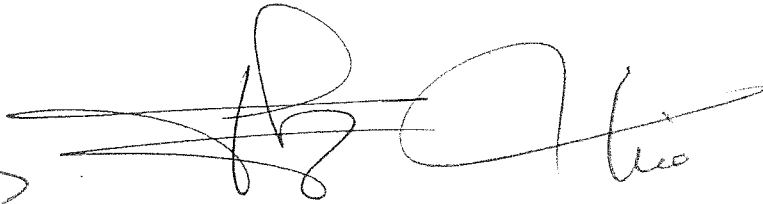
Houdt de beslissing over de kosten aan en laat die over aan de rechter op verwijzing.

Verwijst de zaak naar het hof van beroep te Gent, kamer van inbeschuldigingstelling, anders samengesteld.

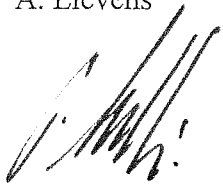
Dit arrest is gewezen te Brussel door het Hof van Cassatie, tweede kamer, samengesteld uit voorzitter Paul Maffei, als voorzitter, de raadsheren Filip Van Volsem, Alain Bloch, Antoine Lievens en Erwin Francis, en op de openbare rechtszitting van 16 januari 2018 uitgesproken door voorzitter Paul Maffei, in aanwezigheid van advocaat-generaal Marc Timperman, met bijstand van griffier Kristel Vanden Bossche.

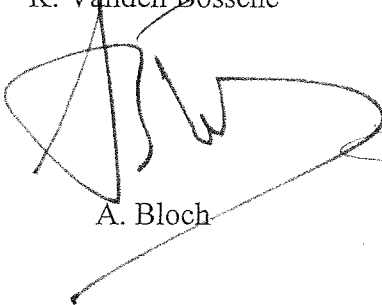
K. Vanden Bossche

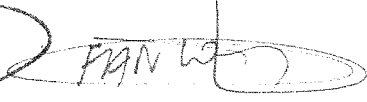
E. Francis

A. Lievens

A. Bloch

F. Van Volsem

P. Maffei